№ 76 (701) Rok IV. Warszawa, 5 kwietnia 1923 r.

DZIENNIK KOMISARJATU RZĄDU NA M. ST. WARSZAWĘ

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM ŚWIĄT I NIEDZIEL.

Ogłoszenia: a) Instytucji państwowych i komunalnych mk. 3000 za wiersz nonparelu b) Instytucji i osób prywatnych 4700 mk. za wiersz nonp. pierwszy raz za każdy następny raz 25 proc. ustępstwa. c) Trzykrotne ogłoszenie o zgubieniu paszportu wewnętrznego lub dowodu osobistego 7000 mk. d) Trzykrotne ogłoszenie (do trzech wierszy o zgubieniu wszelkich innych dokumentów 10000 mk. Ogłoszenie o koncesji 43000 mk. Szerokość wiersza wynosi 25 liter.

Prenumerata: Miesięcznie z dostarczeniem do domu 8000 mk. Cena egzemplarza pojedyńczego w redakcji 400 mk.

Adres: Senatorska 12, (pałac Blanka) lewa oficyna, I-e piętro. Redakcja pokój Nr. 7. Administracja pokój Nr. 7. Telefon Nr. 15 84.

Treść numeru 76-go.

Dział urzędowy

ROZPORZĄDZENIE
Rady Ministrów
z dnia 7 marca 1923 r.

w przedmiocie podziału miejscowości na klasy dodatku drożyźnianego.

Na zasadzie art. 5 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. № 65 poz. 429), zarządza się co następuje:

§ 1. Zgodnie z uchwałami Rady Ministrów z dnia 28 sierpnia 1921 roku, 24 sierpnia 1922 r. i 29 września 1922 r., wprowadzającemi zmiany w podziale miejscowości na klasy dodatku drożyźnianego, uchyla się postanowienia art. 22 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5-go sierpnia 1920 r. o dodatkach za wysługę lat, względnie trzechlecia, za studja wyższe i dodatku drożyźnianym do płacy zasadniczej funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. № 77 poz. 521) ustanawiające w tabeli podział na V klas miejscowości i zaprowadza się z dniem 1 kwietnia 1923 r. jedną klasę miejscowości dla obliczenia dodatku drożyźnianego.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:
W. Sikorski.

Minister Skarbu:
W. Grabski.

ROZPORZĄDZENIE
Rady Ministrów
z dnia 26 marca 1923 r.
Rady Ministrów
z dnia 26 marca 1923 r.

w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu spirytusu na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 41, poz. 248), oraz ustawy z dnia 16 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 30, poz. 183) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanowiony w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 listopada 1922 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu spirytusu na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 104, poz. 953) względnie w art. 1 rozporządzenia śląskiej Rady Wojewódzkiej z dnia 13 lutego 1923 r. (Dz. Ust. Śląskich № 10, poz. 69) podatek spożywczy od jednego stopnia hektolitrowego alkoholu (jednego litra stustopniowego spirytusu) wyrobionego w gorzelniach rolniczych i w gorzelniach przerabiających owoce podnosi się z 2.500 na 10.000 mk., a w gorzelniach przemysłowych z 2.650 na 10.200 mk. Gorzelnie przemysłowe przerabiające wywary na sole potasowe opłacają akcyzę w wysokości 10.000 mk. za litr spirytusu.

§ 2. Zapasy spirytusu, jakie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdować się będą na składzie w fabrykach wódek i rozlewniach spirytusu, czy to w postaci czystej, czy w półfabrykatach lub gotowych wyrobach podlegają dodatkowemu opodatkowaniu, a mianowicie spirytus czysty po 7.500 mk. za litr stustopniowy, zaś gotowe wyroby wódczane po 3.000 marek za litr objętości tych wyrobów.

§ 3. Dodatkowemu opodatkowaniu wedle norm określonych w § 2, podlegają również te zapasy wyrobów wódczanych, jakie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdować się będą we w s z y s t k i c h przedsiębiorstwach sprzedaży takich wyrobów (hurtowniach, detalicznych sprzedażach, restauracjach i t. p.) dalej zapasy spirytusu i wódek u osób prywatnych, o ile wynoszą więcej niż 5 litrów stopniowych spirytusu i wódek, które wedle dokumentów przewozowych wysłane zostały przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia i w tym dniu lub po tym terminie podjęte zostaną przez odbiorcę.

§ 4. Przedsiębiorstwa i osoby wymienione w §§ 2 i 3 niniejszego rozporządzenia obowiązane są zgłosić w ciągu 3 dni po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia na piśmie w 2 egzemplarzach, a to w b. zaborze rosyjskim właściwemu urzędowi akcyz i monopolów skarbowych, zaś poza siedzibą tych urzędów właściwemu inspektorowi kontroli skarbowej, a w b. zaborze austrjackim i pruskim w równorzędnych urzędach skarbowych, cały zapas spirytusu i wyrobów wódczanych, jaki znajdować się będzie u nich na składzie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Odbiorcy przesyłek wysłanych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, a odebranych po tym terminie są obowiązani zgłosić je w przeciągu 3 dni po odbiorze.

Zgłoszenie zapasów ma zawierać dane co do ilości spirytusu względnie wyrobów wódczanych, tudzież miejscowości i miejsca przechowania zapasów.

Przyjmujący zgłoszenie zbada ścisłość dat wniesionego oznajmienia oraz potwierdzi na obu egzemplarzach oznajmienia dzień zgłoszenia.

§ 5. Postanowienia § 13, 14 i 15 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 października 1921 r. w przedmiocie opodatkowania spirytusu i wyrobów wódczanych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 85, poz 628) mają analogiczne zastosowanie co do dodatkowego opodatkowania zapasów spirytusu zarządzonego niniejszem rozporządzeniem.

§ 6. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Prezes Rady Ministrów:
W. Sikorski.

Minister Skarbu:
W. Grabski.

ROZPORZĄDZENIE
Ministra Kolei Żelaznych
z dnia 27 marca 1923 r.

o podwyższeniu taryfy osobowej i bagażowej na linjach towarzystwa akcyjnego warszawskich dróg żelaznych dojazdowych.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowem przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie osób bagażu i towarów, oraz ustalenia taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14 poz. 152) i wporozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządza się co następuje:

§ 1. Na kolejach towarzystwa akcyjnego warszawskich dróg żelaznych dojazdowych podwyższa się taryfę osobową:

a) na linjach wilanowskiej i grójeckiej:
do 325 mk. w klasie III od osoby i kilometra,
do 488 mk. w klasie II od osoby i kilometra,
oraz w tymże stosunku wszelkie inne opłaty związane z przewozem osób;

b. na linji Jabłonna — Wawer — Karczew:
do 153 mk. w klasie III od osoby i kilometra,
do 237 mk. w klasie II od osoby i kilometra,
oraz w tymże stosunku wszelkie inne opłaty związane z przewozem osób.

§ 2. Opłata za przewóz bagażu na wszystkich wymienionych wyżej linjach podwyższa się do 27 m. za 10 kgr. i kilometr, oraz w tymże stosunku wszelkie inne opłaty, związane z przewozem bagażu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1923 r. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 27 lutego r. b. (Dz. U. R. P. poz. 136)

Kierownik Ministerstwa Kolei Żel.
(—) *Ludwik Zagórny-Marynowski.*

Minister Skarbu:
W. Grabski

Minister Przemysłu i Handlu:
Stefan Ossowski

Dział nieurzędowy

Lokator w zarekwirowanem mieszkaniu i dotyczące orzeczenia.

(Dokończenie).

Jak dalece rozciąga się trwałość praw nabytych na zasadzie przydziału zarekwirowanego mieszkania i jak długo trwa obciążenie mieszkania rekwizycją, czyli na kwestję: czy istnieje t. zw. popularnie ciągłość rekwizycji, znajdujemy odpowiedź w art. 7 Ustawy listopadowej, z uwzględnieniem przepisów zawartych w art. 24 Ustawy kwietniowej, oraz w art. 13, 14, 15 i 16 Ustawy kwietniowej.

Osoba, która w myśl Ustawy listopadowej objęła mieszkanie, nabywała od chwili wprowadzenia się wszelkie prawa jakie przysługują najmobiorcy na zasadzie ustawy cywilnej. Rozciąga się zatem na nią także Ustawa o ochronie lokatorów

Podobnie reguluje powyższe stosunki art. 13 Ustawy kwietniowej. Ustawa podnosi jednak zastrzeżenia co do trwania tych praw, a mianowicie: mieszkanie może być odebrane jeśli wprowadzony 1) przestał pełnić funkcje uzasadniające przydział teraz 2) jeśli ustąpił swych praw osobie trzeciej, choćby do jego rodziny należącej i nawet za zgodą właściciela domu (art 14)—lub wreszcie 3) jeśli stanie się uciążliwym i zakłóca porządek domowy (art 16).

Ponadto może być wyznaczone uprawnionemu inne mieszkanie, jeśli u właściciela lokalu zajdą warunki, które uzasadniają potrzebę większej ilości pokoi (powrót nieobecnych członków rodziny, naturalne powiększenie rodziny, wreszcie skupienie rodziny, której część zajmowała uprzednio inne mieszkanie).

Usunięcie z takiego zwolnionego z rekwizycji mieszkania następuje dopiero po faktycznem przydzieleniu nowego mieszkania.

Co tyczy się zagadnienia, czy lokal zarekwirowany pozostaje mimo zmiany osób uprawnionych w ewidencji zarządu gminy i może być przydzielany po wyprowadzeniu się jednego innemu, to odpowiedź na to pytanie dają nam przepisy art. 14, 16 i 24 Ustawy kwietniowej.

Z brzmienia tych artykułów wyraźnie wynika, że lokale zarekwirowane także na zasadzie wygasłej już Ustawy o dostarczaniu pomieszczeń, mogą być za obecnie obowiązującej Ustawy przydzielane osobom uprawnionym z art 1 Ustawy kwietniowej, a droga logicznego rozumowania utwierdza nas w tem przekonaniu także co do wypadków nie wspomnianych wyraźnie w ustawie, a mianowicie takich, w których przydział na rzecz nowego uprawnionego następuje po dobrowolnem zrzeczeniu się pierwotnegoi uprswnionego, nawet gdyby tenże do przydzielonego mu mieszkania jeszcze się wcale nie wprowadził.

Nie mogą być zatem orzeczenia o zajęciu uważane za wygasłe, jeśli wydane były za czasów starej Ustawy, a lokale wolne od rekwizycji, jeżeli rekwizycja zatwierdzona została w myśl art. 25-go Ustawy kwietniowej przez Ministerstwo dopiero obecnie, w wypadku, gdy Urząd stosując postanowienia nowej Ustawy o przydziale, przydziela owe lokale nowym uprawnionym w miejsce tych, którzy z różnych powodów nie wchodzą już w rachubę.

Art. 24 Ustawy kwietniowej przewiduje ponadto, że lokale zarekwirowane i zwalniające się po urzędach państwowych mogą być w pewnych warunkach przydzielane innym urzędom, a w braku tychże, oddawane być winny na cele w art. 1 tej Ustawy przewidziane.

Pozatem, o czem zresztą już kiedyindziej wspomniano, urząd państwowy nie może zająć żadnego lokalu, któryby już dawniej nie był na urząd zajęty, i wskutek określonego powyżej trybu postępowania ilość zajętych dla Urzędów lokali stale się zmniejsza.

Jak z powyższego wynika stosunek prawny zawiązany pomiędzy Zarządem gminy a właścicielem lokalu (domu) czy to za panowania Ustawy listopadowej czy kwietniowej nie wygasa sam przez się, a dla rozważania go niezbędny jest osobny akt prawny (zwolnienie przez Zarząd gminy—Urząd Mieszkaniowy), a zarazem wynika, że odnośnie do tego samego lokalu mogą mieć w pewnych warunkach zastosowanie częściowo przepisy listopadowej Ustawy (zajęcie i pierwotny przydział, a częściowo kwietniowej Ustawy (nowy przydział, ograniczenie rekwizycji, zwolnienie, opróżnienie lokalu wzgl. zmiana lokatora), i w tych właśnie okolicznościach wyraża się zasada ciągłości stanu zajęcia.

O zwolnieniach lokali z zajęcia, opróżnianiu ich i egzekutywie wspomnimy w innym dziale.

Dr. A, ZAWADZKI.

Wykaz zachorowań i zgonów na choroby zakaźne i inne, występujące nagminnie, zgłoszonych od 18 stycznia do 24 lutego 1923 r.

	dur brzuszny i rzekomy	dur plamisty	dur powrotny	czerwonka	płonica	błonica	nagm. zapal. opon mózg. rdz.	odra	róża	krztusiec	śpiączka epd.	zakażenie poł.	grypa.	gruźlica ew. zgony na gruźlicę	jaglica	pneumonia gryposa,	włośnica	sepsis	inne nie wymienione	odkażono mieszkań	odwszono osób
	ch. zg.	ch. zg.	ch. zg.	ch. zg.	ch. zg.	ch. zg.	ch. zg.	ch. zg.	ch. zg.	ch. zg.	ch. zg.	ch. zg.	ch. zg.	ch. zg.	ch. zg.	ch. zg.	ch. zg.	ch. zg.			
Okręgi miejskie	16	2	2		11	4		45	8	6	4	2	1	26							
Okręgi podmiejskie	3				7	1		34	1	2				8	2				tydz. 7		
Zamiejscowych	1		1		2		1	1	2		1	1		1							
Ogółem w Warszawie	20	2	3		20	5	1	80	11	8	3	5	1	35	2				Ogółem zmarło w Warszawie		
W tej liczbie było: mężczyzn	7	2			8	3	1	45	4	2		2		18	1				w tej liczbie nowor. martw.		
kobiet	13		3		12	2		35	7	6	3	3	1	17	1				poniżej lat 6-ciu płci męzk.		
chrześcijan	16		2		18	2		65	9	6	4	2	1	25	2				„ „ żeńskiej		
żydów	4	2	1		2	3	1	15	2	3		3		10					powyżej lat 6-ciu męzkiej		
Zmarło w 7 tyg. w Warszawie chr.	3				2	1		4	1	4		2	1	54		6		1	„ „ żeńskiej		
żyd.	1					1	1			2				5		2					

OGŁOSZENIA

ZAGUBIONE PASZPORTY:

Liszewski Teofil Wolska 102 1622-3
Werner Jakób Otwock 3-3
Szmulko Szmul Lejb Nizka 48 7-3
Huberman Szymon Chłodna 26 8-3
Huberman Sura Chłodna 26 9-3
Huberman Bronisława Żelazna 71 30-3
Grynborg Benjamin Szlama Nalewki 16 3-3
Nowakowska Franciszka Senatorska 22 5-3
Kowarski Michał Nowolipie 25 7-3
Zyśkind Icek Majer Tłomackie 13 8-3
Raabe Zysa Dzika 5 1640-1
Odeser Jakób Wołyńska 7 4-1
Ojrzyński Roman Ks. Skorupki 12 6-1
Darowen Chemja China Kupiecka 16 8-1
Kwiatkowski Wacław Podwale 17 50-2
Szpiro Jakób Złota 52 1-1
Dąbrowa Bronisław Chłodna 18 3-1
Domański Andrzej Jagiellońska 20 4-1
Rzętała Franciszka Szopena 14 6-1

Zgubiono kartę powołania Kalksztein Izaaka Szlamy Muranowska № 44 1616-3

Zgubiono tymcz. raświad. demobilizacyjne Tchorek Józefa Wolska № 111 1521-3

Zgubiono paszport i kartę odroczenia Barsosiaka Władysława Płocka 20 1634 3

Poliszczuk Marja zam: we wsi Borki zgubiła paszport wyd. przez starostwo Krzemienieckie 1625 3

Zgubiono paszport i kartę beztem. Jaskot Jana Twęrda № 16 1626-3

Znaleziono zegarek metalowy na ul. Koszykowej i tekę zostawioną w dorożce można odebrać w Administracji Dziennika Komisarjatu Rządu, ul. Senatorska № 15 pokój № 7

Zgubiono pozwolenie na rewolwer na 1922 r. Gajewskiego Jana Puławska 5 1531-3

Jestem w posiadaniu samochodu „Nesseldorf W 1806 motoru № 1071 Legitymację i papiery wyd. przez dział Ruchu Kołowego na firmę „Polmet“ w Warszawie nie zostały doręcznone Wasilewskiemu Aleksandrowi w Jabłonnie, wobec zlikwidowania firmy „Polmet“ Ogłaszam te dokumenty za nieważne Inżynier Ignacy Wolman 1633-3

Zgubiono kartę powołonia Góra Jakóba Dzielna 11 1634 3

Zgubiono legitymację i numer 1170 rowerowy Koniecznego Medarda Chocimska 2-c 1636-3

Zgubiono kartę odroczenia Apter Stanisława Nowolipie 31 1639-3

Antoni Tarkowski zgubił zaświad. demobilizacyjne wydane przez Urząd. Gospodarczy Warszawa Powazki

Konton Aleksander zgubił dowód osobisty wydany w XV Komisarjacie P. P. m. st. Warszawy oraz świadectwo demobilizacyjne wydane przez P. K. U, 21 p. p.

Zgubiono paszpozt zagraniczny Litmanowicz Estery i syna Szmula Nalewki 47 1541-1

Zgubiono paszpórt zagraniczny Litmanowicz Bejli Nalewki № 47 1642-1

Zgubiono paszport zagraniczny Litmanowicz Abrama Nalewki 47 1643-1

Zgubiono kartę pobytu Sokołow Julji Szeroki Dunaj 3 1645-1

Zgubiono kartę powołania wyd. w Minsku Mazowieckim Guziaka Wiktora Dworska 2 1647-1

Zgubiono paszport i kartę powołania Chmielewskiego Jana Wronia 65 1649-1

Zgubiono kartę powołania Miszczak Szymona Łomżyńska № 27 1652-1

Zgubiono tymcz. zaświad. demobilizacji Mędrzyckiego Walentego Grzybowska 53 1655-1

Zgubiono kartę demobilizacyjną Stelmasińskiego Józefa Czerniakowska 41 1657-1

Drukarnia F. [illegible] i S-ki, Senatorska [illegible] tel. [illegible]